

træden her, maatte man, naar man hørte den ærede Minister tale, troe, at Latter her i Saalen altid kom af Misbilligelse af en Uttring, af Uvillie mod den, der havde Ordet. Den første Bemærkning, jeg her vil gjøre, er den, at Enhver, som her er tilstede, veed, at dette er aldeles urigtigt. Det er meget ofte Tilfældet, at saavel Bisald som Mishag ytrer sig ved Latter, og hvad det nærværende Tilfælde angaaer, kan jeg forstikke, at min Latter ikke kom fra Misbilligelse, og jeg var selv mellem de Leende, og jeg maa derfor protestere imod, at det i nogetsomhelst Tilfælde skulde være et Tegn paa, at der yttres Misbilligelse, at man kan sige, at der var Latter. Den ærede Minister indvendte mod den stillede Interpellation, at der kunde være mange andre vigtigere Ting at interpellere om end den nærværende; men jeg troer virkelig, at det er en ganske besynderlig Uttring af den ærede Minister. Jeg troer nemlig ikke, at nogen Rigsdagsmand skylder at forhøre sig hos vedkommende Minister, til hvem Forespørgslen er stillet, om han ikke finder, at der er andre vigtige Ting, hvorom der for Diebliffet kunde spørges, førend han kommer med sin Forespørgsel, eller man først behøver Ministerens Erklæring om, at for Diebliffet er der ingen vigtigere Ting at spørge om. Naar en Rigsdagsmand vil stille en Forespørgsel, indgive et Forslag eller hvilketsomhelst Andet han regulativmæssig kan foretage sig, har han, efter min Mening, kun at overveie, om det er hensigtsmæssigt eller ikke, uden at tage det allermindste Hensyn til vedkommende Ministers Uttring, om at der vare andre Ting, som vare vigtigere, og som den ærede Rigsdagsmand skulde foretrække.

Til disse to almindelige Bemærkninger skal jeg tillade mig at føie et Par Ord i Anledning af den ærede Ministers Uttring om, at det for Diebliffet skulde være ubetimeligt, at gennemføre de omhandlede Bud i Grundloven, da der nu herskede en saa fuldkommen Overeensstemmelse mellem Rigsdag og Regjering. Med Hensyn hertil er jeg af en modsat Mening; thi jeg troer, at netop en saadan Lov som den her omspurgte er en af de Love, som kun lykkeligt og heldigt kunne gennemfø-

res, naar Regjering og Rigsdag virke i Overensstemmelse og staae i et godt Forhold til hinanden, og jeg troer slet ikke, den vil kunne gennemføres under Omstændigheder, hvor Regjering og Rigsdag ikke stode i godt Forhold til hinanden, saa at jeg, uagtet den ærede Minister anførte dette som en Grund til ikke at komme med en saadan Lov, formener, at man netop maa slutte aldeles modsat, at man maa slutte saaledes, at skal en saadan Lov, som den i Grundloven antydede og bestemte, gennemføres, maa det stee paa en Tid, hvor der er godt Forhold mellem Regjering og Rigsdag tilstede.

Monrad: Den ærede Interpellant vil, ved at gennemlæse mit Foredrag, see, at han aldeles ikke har opfattet, hvad jeg sagde. Jeg bemærkede udtrykkelig, at jeg ikke antog, at han var kommen med sit Foredrag, paa den Maade som stæet er, for at fremføre en Insinuation, men jeg sagde, at hans Foredrag maatte gjøre et saavel paa Regjeringen, som paa Ministeriet uheldigt Indtryk, hvilket dog laa udenfor hans Hensigt. Jeg finder derfor, at den ærede Rigsdagsmands Foredrag var overilet og ubesindigt (Ja, ja!) og jeg vilde bruge et endnu mere betegnende Udtryk, hvis den ærede Rigsdagsmand tillod mig det (Latter). (Winther: Vær saa god! det er mig ligegyldigt, hvad De siger om mig). Jeg vilde da med den ærede Rigsdagsmands udtrykkelige Tilladelse tillige kalde det et letfindigt og letfærdigt Foredrag (Latter). Den ærede Rigsdagsmand har aldeles ikke forstaaet Grundlovens Bestemmelse i den omhandlede Henseende; den ærede Rigsdagsmand troer, at man kan komme med et Lovforslag, som skulde gaae ud paa, at de, der havde faaet en Orden eller Titel, ogsaa skulde underkastes Omvalg; men den ærede Rigsdagsmand lægger ikke Mærke til, at han vilde komme i Strid med Grundloven, dersom han kom med et saadant Lovforslag. Ja, jeg er overbevist om, at den ærede Formand vil afvise et saadant Forslag fra den ærede Rigsdagsmand som stridende mod Grundloven. I ethvert Tilfælde maatte den ærede Rigsdagsmand fremkomme med et saadant Forslag som et Forslag til en Forandring i Grundloven,